Merită, oare, 600000 lei pe an?

32 de profesori de educație fizică pentru doi atleți de categoria I!...

An de an au fost create în școli condiții din ce în ce mai bune pentru desfășurarea activității de educație fizică. Printre măsurile menite să contribuie la dezvoltarea sportului școlar se află și înființarea școlilor sportive și a liceelor cu program de educație fizică. Astăzi există în întreaga țară 53 DE ȘCOLI SPORTIVE și 13 LICEE CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ. În multe dintre acestea ființează secții de atletism.

Atletismul și-a cucerit un loc de frunte în școală și, în general, în viața sportivă a tineretului din țara noastră. Prin posibilitățile sale nelimitate de a răspunde sarcinilor educației fizice și datorită locului important pe care îl ocupă în cadrul Jocurilor Olimpice, atletismul atrage un număr tot mai mare de tineri și tinere.

Consfătuirea organizată recent de Ministerul Învățămîntului și Consiliul General al UCFS cu profesorii care predau atletismul în școlile sportive și liceele cu program de educație fizică ne-a relevat o serie de aspecte legate de activitatea cadrelor didactice respective.

Exemple bune, dar cîte?

Lucrările consfătuirii au scos în evidență faptul că în aceste unități de învățămînt funcționează profesori care își dedică întreaga lor activitate selecționării și pregătirii de elemente cu certă perspectivă pentru atletismul nostru de performanță. Din rîndul acestor profesori-antrenori fac parte printre alții: **Elisabeta Stănescu, Eveline Ghimpu, Marin Berbecaru, Gheorghe Stănescu** (București), **Marian Pășcălău** (Cluj), **Mircea Buhlea** (Tg. Mureș), **Ion Smidu** (Ploiești), **Ilie Pătruică** (Reșița), **Simion Blaga** (Bacău), **Gabriel Bădescu** (Cîmpulung Muscel), **Coloman Nemeș** și **Traian Prundan** (Arad), **Irina Tacorian** și **Mircea Ivan** (Brașov), **Constantin Bobei, Mihai Nistor** și soții **Ion** și **Elisabeta Rinderiu** (Craiova), **Ion Witman** (Timișoara). Sînt cadre didactice, antrenori care dovedesc atașament și pasiune pentru profesiunea aleasă și care prin munca lor stăruitoare desfășurată de-a lungul anilor au reușit să dea țării atleți cu mari posibilități. Cîteva exemple: **Gheorghe Costache, Mihaela Peneș, Dan Hidioșanu, Gabriela Rădulescu, Dinu Piștalu, Edith Schall, Aura Petrescu, Ioan Șerban, Veronica Anghel, Andrei Sepci** și alții.

Este, de asemenea, de reținut faptul că 38 de sportivi din liceele cu program de educație fizică și 56 aparținînd școlilor sportive sînt selecționați în loturile republicane de juniori sau de tineret. Sînt realități care se cuvin a fi consemnate, pe care ținem să le subliniem cu satisfacție. Sînt care aceste exemple suficiente pentru actuala dezvoltare a atletismului nostru școlar?

Cîteva cifre și sensul lor...

Statisticile întocmite de Ministerul Învățămîntului arată că în școlile sportive există 29 SECȚII DE ATLETISM CU 3.414 ELEVI ȘI 72 DE PROFESORI-ANTRENORI (dintre care 41 cu normă întreagă), iar în cadrul liceelor cu program de educație fizică funcționează 12 SECȚII CU 1.673 ELEVI ȘI 32 CADRE DE SPECIALITATE.

Care este semnificația acestor cifre?

Privite în ansamblu, ele ar da impresia că ne putem aștepta la rezultate deosebite.

Dar, optimismul acesta este numai aparent. De fapt, la o analiză mai amănunțită, se poate constata că în numărul impresionant de tineri atleți din grupe și secții se găsesc multe elemente care n-au nimic comun cu atletismul de performanță, nu prezintă nici un fel de garanție de progres, *că sînt menținute numai pentru a se justifica NUMĂRUL cerut de către actualele norme în vigoare (pe care le considerăm depășite): un profesor de educație fizică trebuie să aibă (la o școală sportivă) în antrenament TREI GRUPE cu aproximativ 40 DE ATLEȚI!*

Micșorarea numărului de atleți, în raport cu creșterea vîrstei și a categoriilor de clasificare, la nivelul exigențelor mereu sporite, care se impun, este firească. Dar unii profesori de educație fizică preferă, din comoditate, să mențină în grupe (secții) elemente fără reale perspective numai pentru a se pune la adăpostul îndeplinirii NUMĂRULUI necesar de elevi și, prin aceasta, să-și „JUSTIFICE ACTIVITATEA". Este greu de crezut că se poate lăsa cineva înșelat. Și, totuși...

Cale liberă mediocrității!

Alte statistici, luînd ca etalon anul 1966, vorbesc de la sine despre superficialitatea unora dintre cei chemați să contribuie direct și eficient la dezvoltarea atletismului românesc:

- În activitatea competițională cu caracter republican au fost angrenați 228 de elevi (117 băieți și 111 fete). Dintre aceștia, numai 65 de elevi ai liceelor cu program de educație fizică s-au clasat între primele șase locuri.

- La concursul republican pentru copii au fost prezenți DOAR 16 ATLEȚI (din 324 !), iar dintre aceștia NUMAI 4 au reușit să se claseze între primele șase locuri. În asemenea condiții mai poate să surprindă pe cineva faptul că reprezentanții acestor licee figurează doar la periferia clasamentelor campionatelor republicane rezervate copiilor? Nu este oare o dovadă clară că cei 295 de elevi din clasele VII — VIII, care activează în secțiile de atletism, prezintă — din cauza unei slabe activități de selecție — o perspectivă limitată, cu mult sub nivelul cerințelor? In acest fel se perpetuează MEDIOCRITATEA.

- La concursul republican de sală au participat numai 7 licee (din 12) iar dintre acestea, cele din Cluj, Craiova și Iași cu foarte puțini reprezentanți.

- La concursul republican de primăvară au fost prezente doar 8 licee. Cele din Brașov, Timișoara, Cluj și București au avut între 10—16 concurenți, în timp ce Iașul a venit cu 3 concurenți, Clujul și Craiova cu cîte 4 iar Tg. Mureș cu 5!...

Participarea la concursuri este oglinda cea mai fidelă a muncii desfășurate de un profesor. Or, dacă nici la concursurile oficiale, rezervate în mod special atleților pe care îi pregătesc, profesorii liceelor cu program de educație fizică nu participă în totalitate (sau dacă participă rezultatele sînt submediocre), atunci cînd și cum își pot justifica munca depusă în descoperirea și creșterea viitorilor atleți de performanță?

Valoarea reală a secțiior de atletism din liceele cu program de educație fizică este ilustrată și de numărul sportivilor clasificați existent la sfîrșitul anului trecut:

- 2 sportivi de categoria I (?).
- 32 sportivi de categoria a II-a;
- 104 sportivi de categoria a III-a.

Aceste cifre oglindesc imaginea săracă a potențialului atletic al acestor licee și ele ar trebui să preocupe la modul cel mai serios conducerile liceelor; pe profesorii-antrenori. Asemenea cifre pun la îndoială nu numai spiritul de răspundere al celor în cauză, dar și competența lor și chiar a acelora care le-au încredințat o muncă de o asemenea importanță.

Începem cu... sfîrșitul?

Analizînd situația pe probe rezultă că majoritatea secțiilor își îndreaptă atenția cu precădere către alergările pe garduri, sărituri și parțial spre aruncări, neglijîndu-se SPRINTUL ȘI SEMIFONDUL.

Dacă așa stau lucrurile, ne întrebăm: cum vor putea să existe alergători de garduri și săritori valoroși fără o viteză corespunzătoare? **Nu trebuie să fii specialist pentru a ști că în sport, în general, VITEZA este calitatea fizică primordială! Sprintul, pe întreg ansamblul acestor licee, este de asemenea foarte slab reprezentat. În afara liceelor din Brașov și Tg. Mureș — cu cîte UN ELEV! — nici un alt liceu NU FIGUREAZĂ CU VREUN REPREZENTANT IN PRIMELE 50 DE REZULTATE. Licee ca acelea din Brașov, București, Tg. Mureș, Rimnicu Vîlcea, Galați și Craiova nu au NICI UN ELEV clasat în primii 50 la semifond. Este limpede?**

Aproape aceleași aspecte se pot desprinde și din activitatea școlilor sportive.

Ponderea acestor școli în primele 25 rezultate pe țară, în concursurile rezervate copiilor, este nesatisfăcătoare. Ea reprezintă un procent de numai 24 la sută (121 rezultate din 425 posibile).

Prezențe... figurative la concursuri întîlnim și în cazul acestor școli: de pildă, la concursul de sală pentru juniorii mici au participat doar 9 secții (din 29 !), iar unele au obținut rezultate a b s o l u t nesatisfăcătoare: Oradea — locul 14, Bacău — 23. La fel, la concursul de primăvară, multe secții nici n-au... catadicsit să se prezinte; de pildă, cele din Focșani, Mediaș, Turnu Severin etc. Altele au obținut rezultate care, de asemenea, nu comportă vreun comentariu: Tg. Mureș, Sibiu!

La juniorii mari cerințele sînt, firește, mai mari. Iar rezultatele trebuie să fie, implicit, foarte aproape de valoarea celor ale seniorilor, fiind vorba de „schimbul de miine" al atletismului nostru.

Cu toate acestea, la concursul republican de sală au fost prezente doar 11 secții, iar anul acesta din 18 secții care au anul IV și mai mari, au fost prezente doar 10, cu 34 de concurenți, ceea ce REPREZINTĂ MAI PUȚIN DE UN CONCURENT LA DOUĂ CADRE DIDACTICE. La unele probe nu s-a prezentat nici un concurent. Exemplu: lungime băieți. La altele — cîte un singur concurent: aruncarea greutății și lungime fete. Nu au participat secțiile din Bacău, Mediaș, Sibiu, Focșani, Tg. Mureș, Tg. Jiu, Buzău, Constanța.

Performanțele acestor juniori obținute în competiții oficiale nu sînt, multe dintre ele, nici de nivel republican. Și aceasta se întîmplă într-o perioadă cînd rezultatele trebuie comparate cu indici de valoare europeană și chiar mondială! Cîteva exemple: la 100 m băieți 10,6 (față de 10,3), la 100 m fete — 12,0 (față de 11,1).

Numai aceste exemple sînt suficiente pentru a vedea cît de departe sîntem de actualele cerințe!...

Aceasta este activitatea dv!... Vă meritați salariul?

Rezultatele consemnate mai sus își au originea în stilul de muncă al unor profesori-antrenori, în faptul că nu în toate unitățile școlare procesul de instruire sportivă este la nivelul cerințelor actuale.

Numai ca urmare a unor astfel de atitudini se poate explica prezența într-o serie de secții atletice A UNUI MARE NUMĂR DE ELEVI NECORESPUNZĂTORI, SELECȚIONAȚI ÎN MOD NEJUSTIFICAT PENTRU ATLETISM, cu care se irosesc de ani de zile energie, timp și fonduri.

Iată cîteva nume de profesori-antrenori care nu-și pot justifica activitatea (și salariul !) în ultimii ani:

- LOTHAR MARX (Liceul „N. Bălcescu" Cluj) activează din anul 1960. A dat „lotului" pe Emil Sima (11,2 pe 100 m și 22,8 pe 200 m) și Florica Davidovici (5,47 m la lungime). În prezent nu are nici un sportiv în loturile republicane. Deci, în 7 ani — 2 atleți! Și ce valoare au?
- IONEL MUȘAT (Liceul nr. 4 Galați). A dat lotului pe Elena Lefter (13,28 m ! la greutate). Nimic în prezent, nimic în perspectivă.
- FLORICA DOBRIN (Școala sportivă Constanța) activează din anul 1963. Nici un element promovat în lot, lucrează cu cîteva elemente de perspectivă, dar nimic concret în... secunde sau centimetri.
- NICOLAE MANTA (Șc. sp. Tg. Jiu) funcționează din anul 1963. Nu a dat și nici nu are nimic în perspectivă, pentru lot.
- AUREL COMAN (Liceul nr. 2 Brașov). Funcționează din anul 1958. A dat în lot pe Alexandra Paraschivescu la suliță, Viorica Goia și Eugen Ivan. În 10 ani de activitate!
- ION RĂDULESCU (Șc. sp. Tr. Severin) lucrează din 1961. A dat pe Gh. Dunărințu (născut în 1948) cu 1,89 m la înălțime și pe Păuna Păuleț (1946) cu 34,00 m (!) la suliță. Cu asemenea „performanțe" !...
- MARTIN BLOOS (Șc. sp. Mediaș) activează din 1963. Are o singură atletă în lot: pe Karin Servatius (1949) — 43,98 m la suliță ! ?
- CONSTANTIN GAGIU (Șc. sp. Sibiu) activează din 1958. Nimic la lot. In perspectivă: Maria Solomon (1952) — 4,85 m la lungime, Ursula Herbert (1952) — 4,80 m la lungime.

Și exemplele ar mai putea continua....

Care este valoarea reală a sumei de 2000000 lei?

În școlile sportive și în liceele cu program de educație fizică funcționează — cifră exactă — un număr de 104 CADRE DIDACTICE CU SPECIALITATEA ATLETISM, 104 SPECIALIȘTI ÎNTR-UN SPORT ÎN CARE S-AU CREAT CONDIȚII DEOSEBITE PENTRU A NE AFIRMA ÎNTR-UN MOD MAI PREGNANT! Acest lucru ar fi posibil dacă fiecare din cei 104 profesori de educație fizică ar fi dat anual măcar cîte UN SINGUR atlet de valoare, în măsură să reprezinte la un nivel corespunzător atletismul românesc.

Or, realitatea — din păcate — este cu totul alta.

AM FĂCUT UN CALCUL SUMAR: 104 PROFESORI; SALARIUL MEDIU AL ACESTORA ECHIVALEAZĂ APROXIMATIV CU SUMA DE 160 000 LEI LUNAR. RAPORTAT LA UN AN, ACEASTA ÎNSEAMNĂ APROAPE 2 000 000 LEI.

AȘADAR, A P R O A P E 2 000 000 DE LEI INVESTIȚI NUMAI ÎN SALARIILE SPECIALIȘTILOR ÎN ATLETISM DIN ȘCOLILE SPORTIVE ȘI LICEELE CU PROGRAM DE EDUCAȚIE FIZICĂ!

Această sumă apreciabilă este, oare, justificată integral de către profesorii de educație fizică la care ne referim? Nu cumva mulți dintre ei (și, cu părere de rău, trebuie să spunem că sînt cam mulți) sînt... abonați numai pentru a ridica salariul „CUVENIT", în timp ce „PRODUCȚIA" lor prezintă un mare procent de rebuturi, adeseori un balast cu care se lucrează de ani de zile? Mai mult: un balast în care continuă să se investească FONDURI.

Dacă vom lua, de pildă, „producția" profesorilor-antrenori din liceele cu program de educație fizică, vom constata că în anul 1966 ei au ridicat salarii în valoare de aproximativ 600 000 LEI și au dat atletismului DOAR DOI ATLEȚI de categoria I. Așadar, 32 DE PROFESORI = 600 000 LEI = 2 ATLEȚI DE CATEGORIA I!!!

★ ★ ★

CE TREBUIE FACUT? Întrebarea apare în mod firesc pe buze. Să desființăm, oare, școlile sportive și liceele cu program de educație fizică? Nu! Aceasta ar însemna, vorba proverbului, să... **„dăm foc la moară ca să scăpăm de șoareci!"**

Soluția stă în activizarea tuturor secțiilor acestor însemnate avanposturi ale sportului nostru de performanță, în sprijinul și, mai ales, în controlul riguros al activității lor, în îndrumarea permanentă și competentă a cadrelor didactice care își desfășoară aici activitatea.

Recentele măsuri luate de Ministerul Învățămîntului și Consiliul General al UCFS pot și trebuie să ducă la progresul real al atletismului școlar, la transformarea școlilor sportive și a liceelor cu program de educație fizică în pepiniere ale atletismului românesc. Consfătuirea organizată recent cu toate cadrele didactice care se ocupă de atletism, a scos în evidență cele mai eficiente mijloace pentru dezvoltarea atletismului școlar, pentru selecționarea pe baze științifice a unui mare număr de copii în secții, pentru realizarea unui proces instructiv-educativ care să asigure posibilitatea atleților de a urca cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive. Desigur, un rol deosebit de important în realizarea acestor sarcini îl au profesorii de educație fizică (a căror activitate trebuie să se ridice la nivelul pregătirii superioare pe care o au), directorii școlilor și liceelor (de sprijinul lor depinde, în bună măsură, dezvoltarea atletismului școlar) și secțiunile de învățămînt ale sfaturilor populare, în sarcina cărora se află permanenta îndrumare a acestor școli și licee, controlul muncii profesorilor de educație fizică.

Școlile sportive, liceele cu program de educație fizică sînt unități deosebit de utile în dezvoltarea multilaterală, armonioasă a generației în creștere, în depistarea și pregătirea unor elemente valoroase pentru sportul de performanță. Este însă necesar să le sprijinim și să le îndrumăm permanent, să le urmărim cu atenție dezvoltarea.

TIBERIU STAMA
PAUL IOVAN